ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΟΒΑΣ

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΒΙΑΣΜΟΥ

Απόπειρα Βιασμού

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Γιώργος Ντόβας

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΞΩΦΥΛΟΥ: https://www.pexels.com/
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Ντόβας
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Γιώργος Ντόβας
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Λυδία Γερμανού

Δεν ενδείκνυται για ανηλίκους

Έκδοση: Αθήνα, Γενάρης 2018

author@homoastralis.org
https://homoastralis.org/yorgosbooks.htm
https://www.facebook.com/YorgosBooks/

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΟΒΑΣ

Απόπειρα Βιασμού

Προεπισκόπηση

ΕΡΩΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΟΒΑΣ

Ο Γιώργος Ντόβας, γεννήθηκε στο Βόλο.

Έχει σπουδάσει Ηλεκτρονική και Επιστήμη Υπολογιστών.

Είναι Σύμβουλος Πληροφορικής και Επικοινωνιών, Συγγραφέας Βιβλίων και Θεατρικών Κειμένων, Σεναριογράφος και Ερευνητής Παράξενων Φαινόμενων.

Δημιουργεί Ψηφιακά Έργα Τέχνης και γράφει διάφορα Παράξενα και μη, Βιβλία.

Έχει γράψει τα βιβλία, Κλαίρη – Έρικα – Κλειώ (Τριλογία), Ελένη & Μενέλαος, Ένα Βροχερό Απόγευμα και Πολλές Ηλιόλουστες Μέρες, Ο Εκδότης, Απόπειρα Βιασμού, 4 Ερωτικές Ιστορίες, Αναγέννηση, Η Πολιτικός, Χέρμα, Η Νύφη.

Το πρώτο βιβλίο της τριλογίας Κλαίρη – Έρικα – Κλειώ, καθώς και το Ένα Βροχερό Απόγευμα και Πολλές Ηλιόλουστες Μέρες, έχουν μεταφρασθεί στα Αγγλικά και κυκλοφορούν παγκόσμια.

Μιλάει Αγγλικά, Γαλλικά και Γερμανικά.

Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Web: https://homoastralis.org
email: author@homoastralis.org

Περιεχόμενα

1.

Ήταν περίπου έξη ή ώρα το απόγευμα, όταν έφτασε στο Σπίτι του. Δεν είχε καλά – καλά προλάβει να μπει μέσα όταν χτύπησε το κουδούνι της εξώπορτας.

Άνοιξε και περίμενε. Σε λίγο χτύπησε και το κουδούνι της κύριας πόρτας της μονοκατοικίας που έμεινε. Την άνοιξε και είδε την Τερέζα.

«Δεν αντέχω άλλο.» Του είπε αναστατωμένη, κλαίγοντας.

«Τι συμβαίνει, Τερέζα; Πέρασε μέσα σε παρακαλώ.»

Η Τερέζα ήταν η δεκαεπτάχρονη κόρη ενός παλιού του εργοδότη. Είχε εργασθεί στην εταιρεία του, πριν από λίγα χρόνια. Τον τελευταίο χρόνο η Τερέζα, περνούσε ένα Γολγοθά, καθώς είχαν σκοτωθεί και οι δύο γονείς της, σε ένα αυτοκινητιστικό ατύχημα στην Σαντορίνη. Το δικαστήριο είχε δώσει την κηδεμονία της στον μοναδικό συγγενή της. Έναν αδελφό της μητέρας της. Όχι και η καλύτερη επιλογή ομολογουμένως. Είχε ιδία γνώμη, μιας και τον ήξερε αρκετά καλά. Ήταν μέθυσος, απατεωνίσκος και αρκετά βάναυσος.

Οδήγησε την Τερέζα στο Καθιστικό, την έβαλε να καθίσει στον καναπέ και της έφερε ένα ποτήρι νερό.

«Ηρέμησε, γλυκιά μου. Πιες λίγο νερό και πες μου τι σου συμβαίνει.»

Τον είχε προβληματίσει το γεγονός, ότι είχε έρθει Σπίτι του. Δεν την ήξερε και τόσο καλά. Την είχε δει ελάχιστες φορές. Τελευταία φορά ήταν πριν από έξη μήνες, όταν είχε πάει στο Σπίτι τους, για να συναντήσει τον θείο της, τον Δημήτρη. Είχε κάνει κάποιες δουλειές μαζί του στο παρελθόν και είχε υποσχεθεί να μην συνεργαστεί ξανά μαζί του. Ο Δημήτρης, όμως είχε ζητήσει επίμονα να τον δει. Έτσι από περιέργεια κυρίως, πήγε στο Σπίτι τους, για να τον ακούσει. Εκεί είχε δει και την Τερέζα. Ο Δημήτρης, του είπε τι ήθελε. Η ιστορία, μύριζε από μακριά ότι ήταν κομπίνα και ο Αλέξανδρος, αρνήθηκε ευγενικά. Έκτοτε δεν τους είχε ξαναδεί. Ούτε την Τερέζα, ούτε τον Δημήτρη.

«Ο Δημήτρης,» ξεκίνησε να λέει τραυλίζοντας από την ταραχή και το κλάμα, η Τερέζα «αυτή την φορά το παράκανε. Επιχείρησε να με βιάσει!»

«Σοβαρά; Ηρέμησε χαρά μου και πες μου σε παρακαλώ, τι ακριβώς συνέβη.»

«Θα σου πω.» Η Τερέζα ήπιε λίγο νερό ακόμη και άρχισε να του διηγείται το περιστατικό. «Εδώ και ένα χρόνο που ζω μαζί του, συνέχεια με ενοχλεί. Κρυφοκοιτάζει στο δωμάτιο μου, όταν ντύνομαι. Κρυφοκοιτάζει ακόμη και όταν κάνω μπάνιο. Μια φορά τον έπιασα να αυνανίζεται και να μου δείχνει το πουλί του. Άλλη μία φορά γύρισε αργά το βράδυ, μεθυσμένος και με ανάγκασε να πιάσω το πράμα του και να το βάλω στο στόμα μου. Και συνέχεια δεν έχανε την ευκαιρία να με χουφτώνει. Αλλά σήμερα το παράκανε.»

«Τι λες, τώρα. Για συνέχισε.» Είπε ο Αλέξανδρος, φανερά εκνευρισμένος.

«Σήμερα το μεσημέρι, γύρισα από το Σχολείο και τον βρήκα στο Σπίτι. Μόλις μπήκα μέσα, ήρθε καταπάνω μου.»

«Δεν μου λες βρε πουτανάκι,» μου είπε. «Έτσι κυκλοφορείς στο Σχολείο και ανάβεις τα αγόρια.»

«Από τον τόνο της φωνής του, κατάλαβα ότι ήταν μεθυσμένος. Δεν είπα τίποτα, προσπάθησα να τον αποφύγω και να πάω στο δωμάτιο μου. Αυτός όμως μου έκλεισε τον δρόμο, με άρπαξε και με έσυρε στην Κουζίνα.»

«Σήμερα δεν μου την γλυτώνεις, πουτανίτσα. Με έχεις ανάψει για τα καλά και θα σε γαμήσω. Θα σε ξεσχίσω, καριόλα!»

«Είπε και άλλα βρωμόλογα, που δεν μπορώ να τα πω. Με στρίμωξε στο Τραπέζι της Κουζίνας και προσπάθησε να σηκώσει την φούστα μου και να κατεβάσει το κιλοτάκι μου. Εγώ αντιστάθηκα και πάλι και κατάφερα να του ξεφύγω. Δυστυχώς, έκανε τον γύρο του Τραπεζιού και με άρπαξε ξανά. Είχε ήδη κατεβάσει το παντελόνι του και διέκρινα το σηκωμένο όργανο του. Πανικοβλήθηκα. Δεν την γλυτώνω τώρα, σκέφτηκα. Δίπλα μου ήταν η ηλεκτρική κουζίνα και εκεί επάνω βρισκόταν ένα τηγάνι. Δίχως να το καλοσκεφτώ, το άρπαξα και του το έφερα

στο κεφάλι. Τον χτύπησα δύο ή τρεις φορές και έπεσε λιπόθυμος στο πάτωμα. Τότε έτρεξα στο Γραφείο του Πατέρα μου. Ο μόνος που μου ήρθε στο μυαλό μου, ήσουν εσύ. Δεν ξέρω γιατί. Θυμήθηκα την τελευταία συνάντηση σας, κοίταξα επάνω στο γραφείο και είδα την κάρτα σου. Την άρπαξα, πήρα το σάκο μου και βγήκα στον δρόμο. Ευτυχώς βρήκα αμέσως Ταξί και ήρθα. Δεν ξέρω αν έκανα καλά, αλλά σε παρακαλώ βοήθησε με!»

«Πέφτω από τα σύννεφα. Ποτέ δεν φανταζόμουν κάτι τέτοιο! Και έκανες πολύ καλά που ήρθες. Και εννοείται ότι θα σε βοηθήσω. Κάθισε να ηρεμήσεις. Δεν κινδυνεύεις πλέον. Εγώ θα αναλάβω τα υπόλοιπα.»

Η Τερέζα, τον ευχαρίστησε και κάθισε καλύτερα στον Καναπέ.

Ο Αλέξανδρος, επικοινώνησε με μία φίλη του Αστυνόμο, στο Αστυνομικό Τμήμα Βούλας και της διηγήθηκε το όλο περιστατικό. Η κοπέλα έφριξε. Του συνέστησε να πάνε αμέσως στο τμήμα και να την βρουν. Ο Αλέξανδρος την ευχαρίστησε, τερμάτισε την κλήση και πήγε πίσω στην Τερέζα.

«Τερέζα μου, το ξέρω ότι είσαι ταραγμένη, αλλά θα πρέπει να πάμε στο Τμήμα.»

«Εννοείς, στην Αστυνομία; Γιατί να πάμε στην Αστυνομία;» Τον ρώτησε επιτακτικά.

«Κατ' αρχάς μην ανησυχείς. Έχω μία φίλη μου Αστυνόμο, στο Αστυνομικό Τμήμα της Βούλας και θα πάμε να την βρούμε. Οι λόγοι που πρέπει να πάμε, είναι πολλοί. Ο Δημήτρης δεν πρέπει να μείνει ανεξέλεγκτος. Το συμβάν είναι σοβαρό και πρέπει να διερευνηθεί. Και εσύ έτσι όπως είναι τα πράγματα δεν μπορείς ούτε στο Σπίτι σου, να πας.» Της απάντησε.

«Έχεις δίκιο. Να πάμε. Αλλά δεν θέλω να με αφήσεις στιγμή μόνη μου.» Του είπε και κούρνιασε πάνω του.

«Μην ανησυχείς, χαρά μου. Δεν θα σε αφήσω. Και οφείλω να πω, μπράβο σου που το χειρίστηκες έτσι. Ήσουν πολύ γενναία, μέχρι τώρα. Ας πηγαίνουμε, λοιπόν.»

Την πήρε από το χέρι και βγήκανε από το Σπίτι του.

2.

Έφθασαν σε λίγο, στο Αστυνομικό Τμήμα. Παρκάρισε το αυτοκίνητο του και πήγαν μέσα να βρουν την φίλη του.

Ευτυχώς που ήταν υπηρεσία εκείνη την ημέρα. Τους χαιρέτησε και κάθισαν στο Γραφείο της.

Η Τερέζα της διηγήθηκε με κάθε λεπτομέρεια το περιστατικό. Η Αστυνόμος, είχε οργισθεί με την συμπεριφορά του Δημήτρη. Τους είπε να περιμένουν και επικοινώνησε με έναν γνωστό της Εισαγγελέα Ανηλίκων, που ήταν και εκείνος υπηρεσία εκείνο το απόγευμα της Δευτέρας.

Ο Εισαγγελέας αφού την άκουσε, της πρότεινε να πάνε αμέσως στα Δικαστήρια της πρώην Σχολής Ευελπίδων για ακρόαση. Πρώτα όμως θα έπρεπε η Αστυνόμος να πάρει μία προκαταρκτική κατάθεση, της Τερέζας και του Αλέξανδρου. Και μετά με την συνοδεία της να πάνε στην Εισαγγελία.

Και έτσι έγινε. Η Αστυνόμος, πήρε την κατάθεση της Τερέζας και του Αλέξανδρου και μετά τους έβαλε σε ένα περιπολικό και πήγαν στα Δικαστήρια.

Ο Εισαγγελέας Ανηλίκων, τους δέχτηκε αμέσως. Ήταν πολύ ευγενικός και καθησυχαστικός. Η Τερέζα είχε ηρεμήσει εντελώς. Ο Εισαγγελέας, διάβασε την κατάθεση και άκουσε με προσοχή την Τερέζα. Μετά την ρώτησε και για τα προηγούμενα συμβάντα. Η Τερέζα του τα είπε όλα.

Ο Εισαγγελέας, τότε την ρώτησε την πραγματική της ηλικία. Η Τερέζα του είπε ότι ήταν δεκαεπτά χρόνων και δύο μηνών.

«Κυρία Χρονοπούλου,» είπε στο τέλος ο Εισαγγελέας. «Η υπόθεση σας, είναι πολύ σοβαρή. Και καθόλου απλή. Ο θείος σας θα πρέπει αμέσως, να συλληφθεί και να παραπεμφθεί στο Αυτόφωρο για να δικαστεί. Έχει υποπέσει σε πολλά ποινικά αδικήματα και δεν μπορεί να μένει ατιμώρητος. Και φυσικά δεν μπορεί πλέον, να είναι ο κηδεμόνας σας. Πρέπει να του αφαιρέσω την κηδεμονία αμέσως. Το θέμα όμως είναι τι θα γίνει με εσάς, μέχρι να ενηλικιωθείτε; Το χρονικό διάστημα δεν είναι μεγάλο, αλλά θα πρέπει να διευθετηθεί. Έχετε κάποιον

άλλο συγγενή, που θα μπορούσε να παίξει το ρόλο του κηδεμόνα σας, για τους επόμενους δέκα μήνες;»

«Δυστυχώς, δεν έχω κανέναν.» Απάντησε η Τερέζα.

«Αυτό είναι ένα θέμα.» Είπε ξανά ο Εισαγγελέας. «Και θα πρέπει να λυθεί αμέσως. Δεν θα ήθελα να ανακατέψω τις Κοινωνικές Υπηρεσίες για αυτή την περίπτωση. Δεν είναι οι κατάλληλες. Ο Δικηγόρος σας, ίσως; Από ότι μου είπατε είναι και ο Εκτελεστής της Διαθήκης των γονέων σας.»

«Δεν ξέρω. Θα πρέπει να επικοινωνήσω μαζί του.» Απάντησε ξανά η Τερέζα.

«Μάλιστα.»

«Να ρωτήσω, κάτι;» Επενέβη ο Αλέξανδρος.

«Ευχαρίστως, Κύριε. Παρακαλώ.» Του είπε ευγενικά ο Εισαγγελέας.

«Θα πρέπει απαραίτητα να είναι συγγενής;»

«Όχι, απαραίτητα. Μπορεί να είναι ένας ενήλικας, με λευκό ποινικό μητρώο και δικανική ικανότητα. Και να έχει κάποια σχέση μαζί της, ασφαλώς. Έχετε κάποιον υπ' όψιν σας.»

«Θα μπορούσα να παίξω εγώ αυτό τον ρόλο. Εάν φυσικά συμφωνεί και η Κυρία Χρονοπούλου, βέβαια.»

«Με όλη μου την καρδιά.» Συμφώνησε με ικανοποίηση η Τερέζα. «Άλλωστε σε σένα ήρθα για βοήθεια.»

«Είστε γνωστός της οικογένειας, Κύριε ...»

«Δημητρίου. Αλέξανδρος Δημητρίου.»

Ο Αλέξανδρος, εξήγησε σχετικά στον Εισαγγελέα, για την γνωριμία του με την οικογένεια της Τερέζας και το ενδιαφέρον του για αυτή.

«Εκ πρώτης όψεως, δεν έχω αντίρρηση, Κύριε Δημητρίου. Θα μπορούσα να εκδώσω σήμερα, μία προσωρινή πράξη κηδεμονίας, μέχρι να γίνει η απαραίτητη διαδικασία και να βγει η οριστική. Να σας ρωτήσω όμως ξανά, το έχετε σκεφτεί σοβαρά; Θα αλλάξει ριζικά η ζωή σας ξέρετε. Τουλάχιστον για τους επόμενους δέκα μήνες.»

«Πολύ σοβαρά, Κύριε Εισαγγελέα. Νοιώθω υπεύθυνος για την Κυρία Χρονοπούλου και δεν θα ήθελα με τίποτα να τα πε-

ράσει ξανά όλα αυτά. Και επιπροσθέτως τον άλλο χρόνο θα πάει στην Τρίτη Λυκείου. Μία τάξη που ανάλογα με την απόδοση της, διακυβεύεται το μέλλον της.»

«Συμφωνώ. Αλλά θα ήθελα να τονίσω ξανά ότι, δεν είστε υπεύθυνος για αυτή.»

«Δεν είπα ότι είμαι, αλλά ότι αισθάνομαι ότι είμαι.» Απάντησε ο Αλέξανδρος και κοίταξε την Τερέζα. Εκείνη του χαμογέλασε ευχαριστημένη.

«Καλώς. Θα κάνω τις απαιτούμενες ενέργειες. Πριν όμως από αυτές, φωνάξτε την Αστυνόμο σας παρακαλώ, να έρθει μέσα.»

Ο Αλέξανδρος, φώναξε την Αστυνόμο, που περίμενε έξω από το Γραφείο του Εισαγγελέα.

«Θα κάνω τις ακόλουθες ενέργειες.» Ανακοίνωσε ο Εισαγγελέας. «Πρώτα, θα εκδώσω ένα ένταλμα σύλληψης για τον Κύριο Δημήτρη Κατσαούνη. Θα συλληφθεί και θα κρατηθεί για σήμερα. Αύριο θα οδηγηθεί στο Αυτόφωρο για να δικασθεί. Κυρία Χρονοπούλου και Κύριε Δημητρίου, θα είστε μάρτυρες στο αυριανό δικαστήριο. Κυρία Χρονοπούλου, ξέρω ότι αυτή θα είναι μία τραυματική εμπειρία για εσάς, αλλά θα πρέπει να αποδοθεί δικαιοσύνη. Είστε εντάξει με αυτό;»

«Θα προσπαθήσω, Κύριε Εισαγγελέα.» Απάντησε άχρωμα η Τερέζα.

«Καλώς. Κατόπιν, θα αφαιρέσω την κηδεμονία σας από τον Κύριο Κατσαούνη. Θα εκδώσω μία προσωρινή πράξη κηδεμονίας για τον Κύριο Δημητρίου. Κύριε Δημητρίου, θα σας ενημερώσουν για τις διαδικασίες. Όταν ολοκληρωθούν, θα εκδοθεί η οριστική πράξη. Βέβαια, οι διαδικασίες είναι χρονοβόρες. Και πάντα υπάρχει το ενδεχόμενο, όταν θα έχουν ολοκληρωθεί, να έχει παρέλθει το διάστημα των δέκα μηνών. Αλλά τι να κάνουμε, αυτή είναι η δικαιοσύνη.» Είπε χαμογελώντας ο Εισαγγελέας.

Τον ευχαρίστησαν όλοι και μετά βγήκαν από το Γραφείο του. Περίμεναν στην Γραμματεία για τα διαδικαστικά.

Η Αστυνόμος, ρώτησε την Τερέζα, εάν ο θείος της θα ήταν ακόμη στο Σπίτι τους. Η Τερέζα, φυσικά δεν μπορούσε να απαντήσει με βεβαιότητα, αλλά πιθανολόγησε ότι θα ήταν εκεί, επειδή το χτύπημα ήταν αρκετά ισχυρό.

Πέρασαν άλλες δύο ώρες στην αναμονή. Όταν εκδόθηκαν όλα τα έγγραφα, η Αστυνόμος πήρε το ένταλμα και μαζί με άλλους τρεις αστυνομικούς, οι οποίοι είχαν έρθει στο μεταξύ, πήγαν στο Σπίτι της Τερέζας, για να το εκτελέσουν. Η Αστυνόμος τους είπε, ότι θα τους ενημερώσει αμέσως σχετικά.

Ο Αλέξανδρος και η Τερέζα, παρέλαβαν τα υπόλοιπα έγγραφα, πήραν ένα Ταξί και γύρισαν στο Σπίτι του Αλέξανδρου.

Εκεί σχολίασαν, όλα αυτά που είχαν γίνει. Η Τερέζα τον ρώτησε γιατί είχε προτείνει να γίνει αυτός ο Κηδεμόνας της. Και ο Αλέξανδρος, της απάντησε αυτό που είχε πει και στον Εισαγγελέα. Ότι ένοιωθε υπεύθυνος για αυτή.

«Μόνο αυτός είναι ο λόγος;» Ρώτησε περίεργα η Τερέζα.

«Η αλήθεια, είναι ότι παρόλο που σε έχω δει ελάχιστες φορές, νοιώθω περίεργα οικεία κοντά σου. Και δεν θα ήθελα με τίποτα να σε βάλω σε κίνδυνο.» Της απάντησε.

«Και εγώ νοιώθω παράξενα για σένα. Μου είσαι τόσο συμπαθής και μόλις κινδύνεψα, εσένα σκέφτηκα. Δεν είναι περίεργο;»

«Ναι, είναι.» Συμφώνησε χαμογελώντας ο Αλέξανδρος. «Ας οργανωθούμε, όμως. Κατ' αρχάς έχει πάει δέκα η ώρα, και δεν έχουμε φάει κάτι. Τι θα ήθελες να φας;»

«Δεν πεινάω ιδιαίτερα. Ότι έχεις στο ψυγείο.»

«Φοβάμαι, ότι δεν έχει τίποτα στο ψυγείο. Εγώ λέω να παραγγείλουμε καμία πίτσα!»

Η Τερέζα συμφώνησε.

«Σχετικά με το που θα κοιμηθούμε, το Σπίτι μου έχει δύο κρεβατοκάμαρες, αλλά χρησιμοποιώ μόνον την μία. Προτείνω να κοιμηθείς εσύ εκεί. Εγώ θα βολευτώ στο καναπέ.»

«Δεν θα είσαι καλά, που θα σε βγάλω από το Κρεβάτι σου. Θα κοιμηθώ εγώ στον Καναπέ.» Είπε με στόμφο η Τερέζα.

«Δεν υπάρχει θέμα. Επιμένω.» Απάντησε έντονα ο Αλέξανδρος.

«Καλά, αφού επιμένεις.»

«Και τώρα άλλο ένα θέμα. Δεν έχεις ρούχα μαζί σου. Θα μπορούσα να σου δώσω ένα ζευγάρι πιζάμες, αλλά φοβάμαι ότι θα είναι λίγο μεγάλες.» Είπε και γέλασε.

«Δεν πειράζει. Κάτι θα βρω στην ντουλάπα σου.» Του απάντησε και εκείνη χαμογελώντας.

Ο Αλέξανδρος, την οδήγησε στην Κρεβατοκάμαρα του, της έδειξε την ντουλάπα του και το μπάνιο που βρισκόταν μέσα στην Κρεβατοκάμαρα. Μετά γύρισε πίσω στο Καθιστικό και παρήγγειλε πίτσες.

Τότε ήταν που άκουσε τον ήχο κλήσης του κινητού του. Ήταν η Αστυνόμος. Τον πληροφόρησε ότι όλα είχαν πάει καλά. Είχαν πάει στο Σπίτι της Τερέζας και είχαν βρει τον Δημήτρη, να προσπαθεί να συνέλθει ακόμη από το χτύπημα με το τηγάνι. Τον συνέλαβαν χωρίς κόπο και τον οδήγησαν στα Κρατητήρια του Αστυνομικού Τμήματος. Την άλλη ημέρα θα τον πήγαιναν στο Αυτόφωρο.

Ο Αλέξανδρος, την ευχαρίστησε και τερμάτισε την κλήση.

Η πόρτα της Κρεβατοκάμαρας άνοιξε και βγήκε η Τερέζα. Τότε ήταν που έπαθε το πρώτο σοκ. Η Τερέζα φορούσε ένα δικό του ευρύχωρο φούτερ που έφτανε μόλις μέχρι το κιλοτάκι της. Ήταν ένα φούτερ που δεν είχε φορέσει σχεδόν ποτέ του, μια που είχε κάνει λάθος και το είχε πάρει δύο νούμερα μεγαλύτερο. Ο ένας ώμος της ήταν έξω. Και τότε πρόσεξε πόσο απίστευτα σέξι ήταν. Μέχρι τότε με όλα αυτά δεν την είχε προσέξει ιδιαίτερα σαν γυναίκα. Ήταν σχετικά ψηλή, γεροδεμένη και πολύ όμορφη. Πρόσεξε ότι είχε πλούσιο στήθος, πολύ μεγαλύτερο από το συνηθισμένο, το οποίο διαγραφόταν προκλητικά μέσα από το φούτερ. Τα πόδια της όμως ήταν το κάτι άλλο. Χυτά, γυμνασμένα, άψογα.

Ένοιωσε έναν έντονο ερεθισμό, ανάμεσα στα πόδια του. *Έλεος,* σκέφτηκε. *Ηρέμησε, είναι μόλις δεκαεπτά χρόνων.*

Του χαμογέλασε και τον πλησίασε αργά, ξυπόλυτη. Ο Αλέξανδρος, απόμεινε να την κοιτάζει.

«Είσαι, πάρα πολύ όμορφη.» Ψέλλισε όταν ήρθε κοντά του.

«Ευχαριστώ πολύ.» Του είπε ευχαριστημένη. «Δεν βρήκα κάτι άλλο. Αλλά νομίζω ότι τα παραλές.»

«Καθόλου. Είσαι από τις ωραιότερες γυναίκες που έχω δει ποτέ μου.» Συνέχισε ο Αλέξανδρος.

«Βέβαια. Με αυτό το φούτερ, σίγουρα!» Απάντησε ειρωνικά γελώντας η Τερέζα.

Και ήταν όντως χάρμα οφθαλμών.

«Μην το λες. Είσαι απίστευτα σέξι.»

«Εντάξει, σε πιστεύω.»

Κατόπιν, την ενημέρωσε για τις πίτσες και το τηλεφώνημα από την Αστυνόμο. Η Τερέζα, αναστέναξε με ανακούφιση και ο Αλέξανδρος, απέμεινε να την κοιτάζει. Δεν χόρταινε το θέαμα.

Της πρότεινε να προσπαθήσει να ενημερώσει και τον δικηγόρο της. Η Τερέζα, είχε μία αντίρρηση, επειδή η ώρα ήταν περασμένη. Ο Αλέξανδρος, όμως επέμενε και έτσι τον κάλεσε. Ο δικηγόρος, απάντησε αμέσως. Η Τερέζα τον ενημέρωσε λακωνικά για τα συμβάντα. Ο Δικηγόρος της υποσχέθηκε ότι θα ερχόταν αύριο στο Δικαστήριο. Και έτσι τελείωσε η συνομιλία τους.

Ήρθαν οι πίτσες, έφαγαν και μετά κάθισαν και συζήτησαν με τις ώρες. Λες και ήταν γνωστοί από παλιά και καλοί φίλοι. Η Τερέζα μιλούσε περισσότερο. Και του ανοίχτηκε πολύ. Του είπε για την οικογένεια της και το τραγικό συμβάν. Για την καταπιεστική μαμά της και τον ανύπαρκτο μπαμπά της, που δεν τον έβλεπε σχεδόν ποτέ. Για τις ερωτικές περιπέτειες του πατέρα της και τους συνεχείς τσακωμούς με την μητέρα της. Τις ελάχιστες φίλες της και την ανύπαρκτη ερωτική ζωή της.

Ο Αλέξανδρος, της είπε και εκείνος μερικά πράγματα για αυτόν. Κυρίως για τις αποτυχημένες επιλογές του σχετικά με τις γυναίκες και το τελευταίο διαζύγιο του. Και ορισμένα από τα πολλά προβλήματα απασχόλησης που είχε.

Η Τερέζα τότε, του είπε ότι οι γονείς της είχαν πολύ μεγάλη περιουσία και ότι αυτή ήταν η μοναδική κληρονόμος τους. Αυτή την περιουσία, την διαχειριζόταν μέχρι να γίνει δεκαοκτώ, ο δικηγόρος τους. Παλιός φίλος του πατέρα της και πολύ έμπιστος. Επίσης του είπε, ότι ο Δημήτρης σε καθημερινή βάση την πίεζε, να του δίνει περισσότερα χρήματα. Ευτυχώς όμως που υπήρχαν αυστηροί κανόνες στην διαθήκη για αυτά τα θέματα.

Η ώρα είχε περάσει κατά πολύ και ο Αλέξανδρος πρότεινε να κοιμηθούν. Η Τερέζα του είπε, ότι φοβόταν να κοιμηθεί μόνη της στην Κρεβατοκάμαρα. Παρόλο που το κρεβάτι ήταν διπλό, ο Αλέξανδρος δεν ήθελε να κοιμηθεί μαζί της. Έτσι πρότεινε να βάλει μία πολυθρόνα και μία καρέκλα στην Κρεβατοκάμαρα και να κοιμηθεί εκεί. Έτσι και έκανε. Ξάπλωσαν και κοιμήθηκαν αμέσως.